ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 14. 12. 2010, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu **předsedy Obvodního soudu pro Prahu 1**, Ovocný trh 587/14, Praha 1, proti **JUDr. B. H.**, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1,

takto:

JUDr. B. H.,
narozená X,
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1,

I.

Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů

se zprošťuje

kárného obvinění pro skutek spočívající v tom, že

jako soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 dne 23. 12.2009 vyhlásila a následně dne 25. 2. 2010 vyhotovila písemné odůvodnění rozsudku ze dne 23. 12. 2009, č. j. 21 C 31/2009 - 164, tím způsobem, že převzala z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 12. 2009, č. j. 17 C 34/2009 - 159, písemně vyhotoveného dne 21. 12. 2009 a vydaného v obdobné věci obsahově, strukturálně a graficky jeho podstatnou část, aniž by obsah odůvodnění rozsudku odpovídal průběhu jednání a při něm provedeným důkazům v tom, že při jednání dne 17. 8. 2009 provedla k důkazu znalecký posudek Ing. N., znalecký posudek P. V. a při jednání dne 23. 12. 2009 přečetla k důkazu další znalecký posudek Ing. N., přesto v rozsudku tyto důkazy označila za návrhy soudem při jednání zamítnuté, což odpovídá zcela důkazní situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009, a v tom, že při jednání dne 23. 12. 2009 zamítla také návrh na doplnění dokazování koncesní listinou č. 310008-4204801, přesto v rozsudku z tohoto důkazu při učinění závěru o skutkovém stavu vycházela, což opět odpovídá zcela důkazní situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009,

čímž

se měla dopustit

kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

protože skutek **není** kárným proviněním.

II.

Podle § 14 písm. c) za použití § 19 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb.

se řízení o návrhu, podle něhož se měla dopustit kárného provinění zaviněným porušením povinností soudce ve věci sp. zn. 21 C 105/2006, v níž měla způsobit svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejím vyřizování od 28. 1. 2009 do 23. 3. 2010

zastavuje.

Odůvodnění:

Předseda Obvodního soudu pro Prahu 1 podal dne 22. 6. 2010 návrh na kárné řízení proti soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. B. H., v němž jí vytýká, že

I. zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 Obvodního soudu pro Prahu 1, v níž dne 23. 12. 2009 vyhlásila a následně dne 25. 2. 2010 vyhotovila písemné odůvodnění rozsudku tím způsobem, že převzala z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 12. 2009, č. j. 17 C 34/2009 - 159, písemně vyhotoveného dne 21. 12. 2009 a vydaného v obdobné věci obsahově, strukturálně a graficky jeho podstatnou část, aniž by obsah odůvodnění rozsudku odpovídal průběhu jednání a při něm provedeným důkazům v tom, že při jednání dne 17. 8. 2009 provedla k důkazu znalecký posudek Ing. N., znalecký posudek Ing. P. a znalecký posudek P. V. a při jednání dne 23. 12. 2009 přečetla k důkazu další znalecký posudek Ing. N., přesto v rozsudku tyto důkazy označila za návrhy soudem při jednání zamítnuté, což odpovídá zcela důkazní situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009, a v tom, že při jednání dne 23. 12. 2009 zamítla také návrh na doplnění dokazování koncesní listinou č. 310008-4204801,

přesto v rozsudku z tohoto důkazu při učinění závěru o skutkovém stavu vycházela, což opět odpovídá zcela důkazní situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009, a

II. zaviněně porušila povinnosti soudce ve věci sp. zn. 21 C 105/2006, v níž způsobila v době od 28. 1. 2009 do 23. 3. 2010 svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejím vyřizování.

V doplnění návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 3. 8. 2010 navrhovatel navrhl, aby kárně obviněné soudkyni kárný senát uložil za kárné provinění kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

Kárně obviněná soudkyně v bodu I. kárného návrhu namítla nedostatek pravomoci kárného senátu o této věci rozhodovat, neboť podle ní jde o procesní pochybení o němž může rozhodovat jen odvolací soud, nikdo jiný. Připustila, že část rozsudku okopírovala, což je podle ní zcela běžné. Navíc rozsudek je veřejná listina, která nepodléhá autorskému právu. V rozhodnutích soudy zcela běžně odkazují na rozhodnutí Nejvyššího soudu a jeho závěry přebírají, přičemž se to nepovažuje za porušení ohrožení důvěry v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Vyhotovení rozsudku patří do pracovních povinností soudce. Proto přezkoumávání rozsudku kárným senátem by bylo zasahování do jeho rozhodovací činnosti. Pokud odůvodnění rozsudku nemá podklad ve zjištění skutkového stavu, což se v daném případě stalo, mohl účastník řízení podle § 165 odst. 1 o. s. ř. navrhnout, aby odůvodnění bylo opraveno. Takový návrh nebyl podán a na místo toho právní zástupce žalobce podal oznámení na policii. V této části proto kárně obviněná navrhla zastavení řízení.

K bodu II. kárně obviněná namítla, že vytýkaný spis se nachází na Nejvyšším soudu a proto se k němu nemůže vyjádřit.

K výroku I.

Kárný senát zjistil:

Ze spisu sp. zn. 21 C 31/2009 Obvodního soudu pro Prahu 1 (v níž byla žalobcem fyzická osoba podnikající na území České republiky mj. v oboru „vnitrozemská vodní doprava“ a žalovaným byla Česká republika – Ministerstvo dopravy a ve věci šlo o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem státu podle § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.), že v uvedené věci se dne 17. 8. 2009 uskutečnilo jednání, při němž byly přečteny doklady předložené žalobcem: znalecký posudek Ing. N., znalecký posudek Ing. P., znalecký posudek P. V., při jednání dne 23. 11. 2009 (nikoliv 23. 12. 2009) byl přečten z přílohové obálky žalobce G znalecký posudek vypracovaný Ing. M. N., u jednání dne 23. 12. 2009 bylo mimo jiné prohlášeno usnesení, že návrhy na provádění důkazů žalobcem, které dosud nebyly provedeny, se zamítají a u tohoto jednání soud vynesl rozsudek, jímž žalobu žalobce zamítl. Písemné vyhotovení rozsudku ze dne 23. 12. 2009, č. j. 21 C 31/2009 - 164 obsahuje odůvodnění, v jehož prvním odstavci je uveden podstatný obsah žaloby z č. l. 1-8 spisu, dále následuje druhý odstavec obsahující vyjádření žalovaného, dále text uvozený větou „ Z listinných důkazů soud zjistil:“, pak následuje text uvozený větou „Právní úprava“ , pak text uvozený větou „Právní posouzení“ a dále

předposlední odstavec začínající na straně 8 dole slovy: „Důkazy, které žalobce navrhoval k prokázání způsobu výpočtu a výše škody (znalecký posudek M. N. o stavu vodních cest z 14. 10. 2008, znalecký posudek M. N. z 6. 12. 2008 o udržování vodních cest, znalecký posudek znalce P. V. z 23. 3. 2009...), metodický podklad ...vypracované Ing. Z. P. soud jako nadbytečné zamítl“. Poslední odstavec obsahuje odůvodnění nákladů řízení. V obsahu předloženého spisu se nenachází návrh na opravu odůvodnění, ale nachází se v něm odvolání žalobce. O jeho odvolání rozhodl odvolací soud - Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 16. 9. 2010 č. j. 20 Co 255/2010 - 219 tak, že napadený rozsudek soudu I. stupně potvrdil.

Ze spisu sp. zn. 17 C 34/2009 Obvodního soudu pro Prahu 1 (v níž byla žalobcem právnická osoba podnikající na území České republiky mj. v oboru „vnitrozemská vodní doprava“ a žalovanou byla Česká republika – Ministerstvo dopravy a ve věci šlo o náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem státu podle § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb.), že v uvedené věci byl dne 4. 12. 2009 vyhlášen rozsudek, jehož písemné vyhotovení se nachází na č. l. 159 a násl. uvedeného spisu. Z písemně vyhotoveného rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 12. 2009, č. j. 17 C 34/2009 - 159 vyplývá, že odůvodnění obsahuje v prvním odstavci podstatný obsah žaloby, dále následuje druhý odstavec obsahující vyjádření žalovaného, dále text na č. l. 3 rozsudku uvozený větou: „Při jednání dne 27. 11. 2009 bylo provedeno dokazování listinnými důkazy“, pak následuje text uvozený větou „Právní úprava“, pak text uvozený větou „Právní posouzení“ končící na straně 8 rozsudku třetím odstavcem a větou: „Soud proto žalobu zamítl.“ Dále následuje odstavec, v němž se soud vypořádává s návrhy žalobce, pak další odstavec v němž se soud vyslovuje k námitce promlčení a poslední odstavec odůvodňuje rozhodnutí o nákladech řízení.

Porovnáním odůvodnění obou výše citovaných rozsudků je zřejmé, že kárně obviněná do odůvodnění svého rozsudku ze dne 23. 12. 2009, č. j. 21 C 31/2009 - 164 převzala část odůvodnění z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 12. 2009, č. j. 17 C 34/2009-159, tedy zcela jeho text uvozený větou „Právní úprava“, pak zcela text uvozený větou „Právní posouzení“ končící na straně 8 rozsudku třetím odstavcem a větou: „Soud proto žalobu zamítl.“, a dále zcela text v němž se soud vypořádával s návrhy žalobce, to je odstavec začínající slovy „Důkazy, které žalobce navrhoval...“ a končící slovy „... které navrhoval položit žalobce.“

Přestože kárně obviněná ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 Obvodního soudu pro Prahu u jednání dne 17. 8. 2009 přečetla doklady předložené žalobcem: znalecký posudek Ing. N., znalecký posudek Ing. P., znalecký posudek P. V., a u jednání dne 23. 11. 2009 (nikoliv 23. 12. 2009) přečetla z přílohové obálky žalobce G znalecký posudek vypracovaný Ing. M. N., v odůvodnění rozsudku ze dne 23. 12. 2009, č. j. 21 C 31/2009 - 164 uvedla, že je soud jako nadbytečné zamítl.

Přestože z obsahu spisu sp. zn. 21 C 31/2009 Obvodního soudu pro Prahu nevyplývá, že by v průběhu řízení byl proveden důkaz koncesní listinou ze dne 1. 6. 1999, vycházela kárně obviněná v rozhodnutí z obsahu této listiny. Pokud kárný navrhovatel tvrdil, že tato situace odpovídala situaci ve věci 17 C 34/2009, pak kárný senát uvádí, že ve věci 17 C 34/2009 se mělo jednat o koncesní listinu datovanou 31. 1. 2001.

Podle kárného navrhovatele kárně obviněná uvedeným zaviněným jednáním ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Soudce Obvodního soudu pro Prahu 1 Mgr. Z. L., který projednával a rozhodl právní věc 17 C 34/2009 sdělil místopředsedovi soudu pro věci občanskoprávní, že byl dotazován příslušníky Policie ČR na okolnosti v obou spisech (21 C 31/2009 a 17 C 34/2009). Podle kárného navrhovatele i kárně obviněné měl údajně podat v uvedené věci trestní oznámení JUDr. Aleš Pejchal, advokát, který v obou uvedených věcech zastupoval žalobce. Po kontrole dotčených spisů bylo místopředsedou soudu zjištěno, že kárně obviněná při vyhlašování rozsudku ve věci 21 C 31/2009 a zejména při jeho písemném vyhotovení převzala – okopírovala takřka celý rozsudek písemně vyhotovený soudcem Mgr. L. ve věci 17 C 34/2009. Kárný navrhovatel jí proto vytýká, že přes zjevný rozpor odůvodnění jejího rozhodnutí s průběhem jí vedeného jednání a při něm provedených důkazů, odpovídá její odůvodnění průběhu jednání ve věci 17 C 34/2009 a při něm provedeným a zamítnutým návrhům na provedení důkazů. Způsobená procesní pochybení jsou důsledkem soudci nedůstojného „okopírování“ rozhodnutí v jiné věci vyvolávající ve třetích osobách důvodné obavy o odborné a spravedlivé rozhodování soudů. V tomto jednání kárně obviněné spatřuje kárný navrhovatel kárné provinění.

Na kárném senátu tedy bylo posoudit, zda se kárně obviněná dopustila jednáním popsaným v kárném návrhu kárného provinění.

Kárně obviněná připustila, že část odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 4. 12. 2009, č. j. 17 C 34/2009 - 159, již projednával a rozhodl soudce Mgr. L., převzala do svého rozhodnutí ve věci 21 C 31/2009, protože šlo o obdobné věci a ona dospěla ke stejnému závěru jako Mgr. L. Z obsahu obou předložených spisů nemá kárný soud pochybnosti o tom, že kárně obviněná tak převzala zcela jeho text uvozený větou „Právní úprava“, a zcela text uvozený větou „Právní posouzení“ končící na straně 8 rozsudku třetím odstavcem a větou: „Soud proto žalobu zamítl.“ Z obsahu obou předložených spisů Obvodního soudu pro Prahu 1 vyplývá, že se jednalo o obdobné věci, takže rozhodnutí o obou na základě stejné právní úpravy a stejného právního posouzení a vyjádření takového závěru v odůvodnění rozhodnutí není v rozporu s § 157 odst. 2 o. s. ř., a u kárně obviněné nejde v tomto směru o procesní pochybení. V občanském soudním řízení soudy projednávají a rozhodují spory (§ 2 o. s. ř.), to je podstata jejich činnosti. Rozhodování soudů nelze zařadit mezi literární či jinou autorskou činnost. Je-li tedy judikaturou soudů vyřešena určitá problematika, je v rozhodovací činnosti soudů obvyklé na takové řešení odkázat, respektive převzít část textu příslušného rozhodnutí (např. s uvedením soudu, dne vydání rozhodnutí a č. j.). Pokud takový odkaz kárně obviněná v daném případě neučinila, nemění to nic na závěrech kárného senátu výše uvedených, navíc v tomto kárný navrhovatel její kárné provinění ani nespatřoval. Sám připustil, že citace rozhodnutí soudu v jiné věci je z hlediska jednotnosti rozhodovací praxe soudů vítaná.

Kárný navrhovatel spatřoval kárné provinění kárně obviněné ve zjevném rozporu odůvodnění jejího rozhodnutí s průběhem jí vedeného jednání ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 a tam provedených důkazů. Podle něj odpovídá její odůvodnění průběhu jednání ve věci sp. zn. 17 C 34/2009 a při něm provedeným a zamítnutým návrhům na provedení důkazů.

Tento svůj názor odůvodnil tím, že při jednání dne 17. 8. 2009 provedla k důkazu znalecký posudek Ing. N., znalecký posudek Ing. P. a znalecký posudek P. V. a při jednání dne 23. 12. 2009 přečetla k důkazu další znalecký posudek Ing. N., přesto v rozsudku tyto důkazy označila za návrhy soudem při jednání zamítnuté, což odpovídá zcela důkazní situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009, a v tom, že při jednání dne 23. 12. 2009 zamítla také návrh na doplnění dokazování koncesní listinou č. 310008-4204801, přesto v rozsudku z tohoto důkazu při učinění závěru o skutkovém stavu vycházela, což opět odpovídá zcela důkazní situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009. Způsobená procesní pochybení jsou, podle kárného navrhovatele, důsledkem prostého bezmyšlenkového a strojového „okopírování" části rozhodnutí ve věci sp. zn. 17 C 34/2009, což je společensky neudržitelné.

Navrhovatelem v návrhu na zahájení kárného řízení vymezeným skutkem, v němž spatřuje kárné provinění kárně obviněné, je kárný senát vázán. Kárně obviněné je vytýkáno, že se jednak dopustila procesního pochybení spočívajícího v tom, že odůvodnění jejího rozsudku ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 neodpovídá průběhu jednání v té věci a při něm provedeným důkazům a jednak že do odůvodnění svého rozsudku ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 v tomto směru jednoduše převzala text odůvodnění z jiného rozsudku ve věci sp. zn. 17 C 34/2009 týkající se důkazní situace v uvedeném řízení.

Podle názoru kárného senátu tyto dva aspekty takto vymezeného skutku od sebe nelze oddělit. Kárný senát však v řízení o kárném návrhu nemůže řešit otázku procesního pochybení spočívajícího v tom, že kárně obviněná neprovedla důkaz koncesní listinou, avšak v odůvodnění svého rozhodnutí z ní vycházela (pokud kárný navrhovatel tvrdil, že tato situace odpovídala situaci ve věci sp. zn. 17 C 34/2009, pak kárný senát jen opakuje, že ve věci sp. zn. 17 C 34/2009 se mělo jednat o koncesní listinu datovanou 31. 1. 2001, kdežto ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 o koncesní listinu ze dne 1. 6. 1999, takže by v tomto případě nešlo ani o neodpovídající převzetí části textu z jiného rozhodnutí), a že u jednání dne 17. 8. 2009 přečetla doklady předložené žalobcem: znalecký posudek Ing. N., znalecký posudek Ing. P., znalecký posudek P. V., a u jednání dne 23. 11. 2009 (nikoliv 23. 12. 2009) přečetla z přílohové obálky žalobce G znalecký posudek vypracovaný Ing. M. N., přesto v rozsudku tyto důkazy označila za návrhy soudem při jednání zamítnuté. Takové procesní pochybení může řešit jen soud v řízení o opravném prostředku podle občanského soudního řádu, který může dojít k závěru, že řízení bylo postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Takový závěr nemůže učinit kárný senát.

Ve věci 21 C 31/2009 postupovala kárně obviněná podle zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (o. s. ř.).

Občanský soudní řád upravuje postup soudu a účastníků v občanském soudním řízení tak, aby byla zajištěna spravedlivá ochrana práv a oprávněných zájmů účastníků, jakož i výchova k zachovávání zákonů, k čestnému plnění povinností a k úctě k právům jiných osob (§ 1 o. s. ř.). Požadavek na řádné rozhodnutí a odůvodnění soudního rozhodnutí je v něm stanoven a vyplývá i z Ústavy a Listiny základních práv a svobod. Občanský soudní řád také stanoví postup, jakým může účastník řízení brojit proti podle něho nesprávnému rozhodnutí soudu, respektive proti tomu, že odůvodnění rozhodnutí nemá, podle něho, podklad ve zjištění skutkového stavu.

Podle § 157 odst. 2 o. s. ř. není-li dále stanoveno jinak, soud v odůvodnění rozsudku uvede, čeho se žalobce (navrhovatel) domáhal a z jakých důvodů a jak se ve věci vyjádřil žalovaný (jiný účastník řízení), stručně a jasně vyloží, které skutečnosti má prokázány a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, proč neprovedl i další důkazy, jaký učinil závěr o skutkovém stavu a jak věc posoudil po právní stránce; není přípustné ze spisu opisovat skutkové přednesy účastníků a provedené důkazy. Soud dbá o to, aby odůvodnění rozsudku bylo přesvědčivé. Odůvodnění uvedené v písemném vyhotovení rozsudku musí být v souladu s vyhlášeným odůvodněním.

Ústavní soud v nálezu ze dne 28. 6. 2007, sp. zn. III. ÚS 290/06 dospěl mimo jiné k tomuto závěru: *„Součástí pojmu právního státu je i povinnost soudů své rozsudky odůvodnit (§ 157 odst. 1 o. s. ř.), a to způsobem zakotveným v ustanovení § 157 odst. 2 o. s. ř. Dodržování této povinnosti má zaručit transparentnost a kontrolovatelnost rozhodování soudů a vyloučit libovůli. Z odůvodnění soudního rozhodnutí musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. V případě, kdy jsou právní závěry soudu v extrémním nesouladu s vykonanými skutkovými zjištěními anebo z nich v žádné možné interpretaci odůvodnění soudního rozhodnutí nevyplývají, nutno takovéto rozhodnutí považovat za stojící v rozporu s článkem 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i s článkem 1 Ústavy.“*

Pokud odůvodnění rozsudku nemá podklad ve zjištění skutkového stavu, může účastník před tím, než rozsudek nabude právní moci, navrhnout, aby odůvodnění bylo opraveno (§ 165 odst. 1 o. s. ř.). Nevyhoví-li soud prvního stupně návrhu, předloží věc odvolacímu soudu, který o opravě rozhodne (§ 165 odst. 2 o. s. ř.).

Účastník může napadnout rozhodnutí okresního soudu nebo rozhodnutí krajského soudu vydané v řízení v prvním stupni odvoláním, pokud to zákon nevylučuje (§ 201 o. s. ř.).

V odvolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu se napadá, v čem je spatřována nesprávnost tohoto rozhodnutí nebo postupu soudu (odvolací důvod) a čeho se odvolatel domáhá (odvolací návrh).

V daném případě účastník řízení (žalobce) ve věci sp. zn. 21 C 31/2009 nepodal návrh na opravu odůvodnění rozsudku ze dne 23. 12. 2009, č. j. 21 C 31/2009 - 164, podal však proti němu odvolání (a neuspěl u odvolacího soudu). Přestože v daném případě odvolací soud vytýkaný rozsudek vydaný kárně obviněnou soudkyní potvrdil a v odůvodnění, mimo jiné, uvedl, že „žalobce netvrdil a ani odvolací soud sám nezjistil v procesním postupu soudu I. stupně žádné závažné vady a porušení práva žalobce na spravedlivý proces“, kárný navrhovatel na svém návrhu setrval.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

K naplnění znaků kárného provinění podle citovaného ustanovení je (obecně) nezbytné, aby zjištěné jednání kauzálně souviselo s následkem vymezeným skutkovou podstatou, jímž je buď narušení soudcovské funkce nebo ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Jde-li o tvrzená pochybení jako v konkrétním případě, pro která příslušný procesní předpis, zde občanský soudní řád, stanoví postup k nápravě, pak takové pochybení není kárným proviněním podle citovaného ustanovení, protože není schopno vyvolat ve třetích osobách důvodné obavy o odborné a spravedlivé rozhodování soudů. V opačném případě by totiž mohlo být kárným proviněním téměř každé procesní pochybení soudce. To, že k pochybením může dojít a také dochází, příslušný procesní předpis předvídá a stanoví, jak výše uvedeno, cestu k nápravě. Jen to, že nespokojený účastník řízení, respektive jeho zástupce - advokát, reaguje na rozhodnutí soudu zcela nepřiměřeným způsobem a obrátí se na Policii ČR (jak v podstatě tvrdili oba účastníci tohoto kárného řízení), nemůže vyvolat obavy o odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

K výroku II.

Ze spisu sp. zn. 21 C 105/2006 Obvodního soudu pro Prahu 1 bylo zjištěno, že dne 28. 1. 2009 bylo tomuto soudu doručeno dovolání žalobce (na poštu bylo dáno 27. 1. 2009). Pod č. l. 99 je ve spisu založeno dodatečné doplnění dovolání, které podle razítka došlo 17. 2. 2009. Na této listině žalobce je referát kárně obviněné soudkyně: K Předlož spis 21 C 105/06, lh. 2 dny, datum 26. 6. 09. Další referát je z 8. 1. 2010 a jde o pokyn k doručení dovolání. Pokyn došel kanceláři 12. 1. 2010 a vypraven byl 18. 2. 2010. Další referát kárně obviněné soudkyně je z 23. 3. 2010 k předložení spisu Nejvyššímu soudu. Tomu spis došel 4. 5. 2010. Dne 28. 5. 2010 byl spis vrácen zpět Obvodnímu soudu pro Prahu 1 s tím, že nebyl zaplacen soudní poplatek za dovolání. Nejvyšší soud v uvedeném přípisu ze dne 24. 5. 2010 dále uvádí, že za situace, kdy od podání dovolání (28. 1. 2009) nebyl po dobu téměř jednoho roku (do 8. 1. 2010) učiněn žádný úkon, je ve věci nutno postupovat s největším urychlením s dodatkem, že o této skutečnosti vyrozumívá předsedu Obvodního soudu pro Prahu 1 zvláštní poštou.

Ke skutkovému zjištění neměla kárně obviněná žádné námitky.

Navrhovatel tedy vytýká kárně obviněné soudkyni, že v uvedené věci způsobila v době od 28. 1. 2009 do 23. 3. 2010 svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejím vyřizování.

Tvrzený skutek navrhovatelem nebyl zcela prokázán. O neodůvodněné průtahy kárně obviněné soudkyně se v uvedené věci jednalo ode dne 28. 1. 2009 od doručení dovolání žalobce Obvodnímu soudu pro Prahu 1 do 8. 1. 2010, kdy dala pokyn k doručení dovolání, neboť tento pokyn je třeba považovat za úkon ve věci.

Z obsahu předloženého osobního spisu kárně obviněné soudkyně kárný senát zjistil, že navrhovatel-předseda Obvodního soudu pro Prahu 1 uložil kárně obviněné soudkyni podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, výtky za průtahy v jí vyřizovaných věcech dne 21. 9. 2009 (Spr 1156/2009 – za průtahy ve věci 121 EC 2/2009),

dne 11. 1. 2010 (Spr 80/2010 – za průtahy ve věcech 21 C 115/2006 a 21 C 254/2004) a dne 10. 2. 2010 (Spr 250/2010 – za průtahy ve věci 21 C 357/2008).

Zásadní právní závěry k otázce posuzování jednání (opomenutí) či chování soudce spočívajícího v zaviněných průtazích řízení, zaujal Nejvyšší soud České republiky v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2006 , sp. zn. 1 Skno 8/2006, v němž mimo jiné uvedl: „*V případě soudce, jemuž jsou kladeny za vinu neodůvodněné (zaviněné) průtahy při vyřizování přidělených mu spisů, při splnění výše uvedených podmínek stačí uvést mimo osoby soudce a soudu, dobu a spisové značky věcí v nichž se tak stalo. Skutková podstata kárného provinění je totiž naplněna zaviněnými průtahy v uvedeném období byť jen v jediné věci, měly-li za následek ohrožení důvěry v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, samozřejmě za splnění i hmotně právní podmínky kárného provinění, tj. určitého stupně závažnosti (společenské nebezpečnosti). Došlo-li ve vymezeném období k zaviněným průtahům ve více věcech, které pro určitost a přesnost je nutno v návrhu na zahájení kárného řízení a posléze i v rozhodnutí kárného soudu uvést, má to pak vliv pouze na rozhodnutí o uložení kárného opatření. Znamená to tedy, že pokud ve vymezeném období soudce zavinil průtahy ve více věcech, nejde v každé této věci o samostatný skutek kárného provinění, nýbrž o pokračování v neplnění soudcovských povinností s tím důsledkem, že pokud se v kárném řízení neprokáže, že v určitém spise k zaviněným průtahům ze strany soudce došlo, takový spis se do výroku prostě nepojme (s patřičným vysvětlením v odůvodnění rozhodnutí). Při takto pojímané definici skutkové podstaty kárného provinění pak není důvodu, aby soudce byl v takovém případě kárného obvinění zprošťován, resp. aby bylo kárné řízení ohledně takové věci (spisu) zastavováno.*“

Výše uvedené závěry se však nevztahují na zaviněné jednání (opomenutí) či chování soudce nespočívající v zaviněných průtazích řízení a nevylučují tedy možnost, aby soudce byl uznán vinným zvlášť kárným proviněním spáchaným ve stejném období jiným než výše uvedeným způsobem.

Kárný senát projednávající a rozhodující návrh navrhovatele proti kárně obviněné soudkyni se se závěry Nejvyššího soudu výše uvedenými ztotožňuje.

Podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu vytkne, je-li to postačující.

Výtka orgánu státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, není kárným opatřením uvedeným v § 88 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., které lze za kárné provinění uložit, tedy které může uložit kárný senát. Přesto jde o disciplinární opatření uložené podle zákona o soudech a soudcích (č. 6/2002 Sb.). Byla-li již uložena výtka podle § 88a zákona č. 6/2002 Sb., nelze za stejné provinění (v daném případě průtahy) stíhat kárně obviněnou před kárným senátem.

Kárný senát proto podle § 14 písm. c) za použití § 19 odst. 4 zákona č. 7/2002 Sb., řízení o návrhu, podle něhož se měla kárně obviněná dopustit kárného provinění

zaviněným porušením povinností soudce ve věci sp. zn. 21 C 105/2006, v níž měla způsobit svou nečinností neodůvodněné průtahy v jejím vyřizování, zastavil.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 14. prosince 2010

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu